

И тъй, ние туряме въ душата си единъ малъкъ фактъ, една малка погрѣшка и казваме: този ме обиди кръвно, онзи ме обиди кръвно, не мога да му прости. Не е въпросътъ, дали ти ще можешъ да простишъ или не, но този фактъ вътре въ тебе почва да fermentира, образува всичкото туй гниене въ душата ти. То ще спре всѣка твоя мисълъ, всѣко тво благородно чувство и ще парализира волята ти. Не е въпросътъ да простишъ на другите. Тъ печелятъ, ако не имъ простишъ, но трѣба да простишъ на себе си. Ние спъваме своето развитие и се образува едно гниене въ насъ. Вследствие на това, Христосъ е обяснявалъ дълго тази мисълъ. Нѣкои казватъ: „Е, мене ми дотегна вече, прощавай, прощавай, да ме извини този, има 1000 лева да ми дава“. — Не, ще простишъ прѣгрѣшенията на този заради самия себе си, заради своя миръ. Богъ е много послѣдователенъ. И всички сѫщества, колкото и да сѫ малки тѣ въ даденъ моментъ, защото и малките и големите сѫщества иматъ свободна воля, нѣкой путь работятъ споредъ Божия законъ, нѣкой путь работятъ противъ Него. Нѣма душа, нѣма сѫщество, което, като е изпънило съзнателно Божия законъ, да не е получило Божието благословение. Онѣзи, които провѣряватъ този законъ, сѫ видѣли, че е така.

Сега, нѣма да се спирате прѣдъ себе си, да се питате: „Зашо трѣба да му прощавамъ грѣховете?“ Не, ще се запитате: какво трѣба да нап авя? Ще си отговорите: азъ трѣба да изхвърля отъ душата си всичките нечистотии. Иванъ, Драганъ, Петко, това сѫ една мъртва кость, изхвърли парцалите имъ навънъ, нищо повече! Гледамъ, нѣкой взель, пази грижливо роклята на баба си, съ която се вѣнчала. Тя, скъсана, изпояли я молцитѣ, но той взель тѣзи малки парченца, пази ги, като богатство. На страна трѣба да стои туй нѣщо! Вземи, изхвърли всички тия парциали навънъ! Азъ мисля, че ако вие очистите вашите кѣщи, и по буква, и по духъ отъ всичките тия парциали, вие ще се освободите отъ много нещастия. Азъ зная мнозина хора, които плащатъ надници до около 500 лева за прѣнасянето на тия парциали отъ едно място на друго, държатъ ги. Нѣкои иматъ много книги, държатъ ги, и най-послѣ на ока ги продаватъ. Туй, което държите толкова го-